

det ud af, at det må han ikke, for det forstyrrer dyrelivet.

Så kunne jeg spørge Socialdemokratiet: Hvad hvis man laver et savværk inde midt i en skov? Der er jo endnu flere dyr derinde, det forstyrrer jo dyrelivet endnu mere, dyrene vænner sig hurtigt til en eller anden lyd.

Men landmandens produktion af pejsebrænde er nu blevet forbudt. Det vil sige, manden klager videre i systemet, men i Danmark er det sådan, at selv om det er et godt land, så holder systemerne gennemgående sammen. Så det dér klagesystem, vi har, læg mærke til, i hvor få tilfælde den forfulgte borger i virkeligheden får ret!

Jeg synes, at de socialdemokratiske folketingsmedlemmer skulle bruge fridage og andre dage til at tage ud og se, hvilke grelle overgreb der finder sted forskellige steder.

Hr. Peter Christensen skal være hjertelig velkommen til at komme til Ringsted station, så skal jeg køre hr. Peter Christensen ud og vise ham, hvilket overgreb der er sket over for en borger på Kværkebyegnen. Værsgo, tilbudet er hermed fremsat!

(Kort bemærkning).

Peter Christensen (S):

Først til hr. Aage Brusgaard. Sammenligningen mellem Socialdemokratiet og styret i Østlandene og også de følgende bemærkninger siger vel noget om, at der er sket visse misforståelser – for at sige det mildt.

Det, jeg talte om, var, om man ønskede at afskaffe naturbeskyttelsesloven. Nu begynder man at tale om landzoneloven, og det er der jo for resten fremsat forslag om fra disse partiers side. Jeg går da ud fra, at man står bag det lovforslag, man selv har fremsat, og deraf fremgår det altså ikke, at man ønsker at afskaffe naturbeskyttelsesloven.

Til hr. Poul Nødgaard vil jeg sige, at jeg altid sætter stor pris på at blive inviteret, så det vil jeg tænke meget alvorligt over. Nu kommer det jo lidt an på forplejningen, men det finder vi nok ud af.

Holger Graversen (S):

På Socialdemokratiets vegne vil jeg gerne takke Venstre og De Konservative for initiativet til denne forespørgsel.

Spørgsmålet om landområdernes fortsatte eksistens, deres bæredygtighed eller affolkning, er så vigtigt for hele det danske samfund, at vi

her i Folketinget bør drøfte det jævnlige, men da emnet jo løbende er på regeringens dagsorden, specielt efter vedtagelsen af vores handlingsplan for landdistrikter fra oktober 1993, finder jeg det mere naturligt, om problemet blev drøftet i forbindelse med en årlig redegørelse fra ministerens side. Men det kan vi jo nå endnu.

Når jeg nu har takket Venstre og De Konservative for initiativet, vil jeg gerne følge op med at give udtryk for min skuffelse over den måde, hvorpå de to partier lægger op til debatten. Man har forfattet et debatoplæg om emnet: Lad landsbyerne og landdistrikterne blomstre. Det lyder fint, det kan vi være enige i, og selve fremgangsmåden er naturligvis udmærket.

Men ud over at jeg finder selve debatoplægget lidt tyndbenet, så skuffer det mig, at man i forordet – eller jeg tror, det var i en invitation til en konference om emnet – nærmest mistænkeliggør regeringens holdninger og intentioner om det samme.

Jeg vil godt have lov at citere følgende herfra:

»Konferencen afholdes, netop som regeringen har udsendt sit forslag til landsplanredegørelse, hvori den siger, at man vil hindre byspredning for at sikre en sammenfattende landskabsplanlægning og bl.a. mindske transportarbejdet. Med den slags miljøargumenter allierer regeringen sig med de kræfter, som vil bremse udviklingsmulighederne i landdistrikterne; det vil Det Konservative Folkeparti og Venstre bekæmpe.«

Jeg bemærkede også hr. Anders Mølgaards ord om benspænd før. Men undskyld mig, jeg tror, de fleste med mig vil kalde de udtalelser for en form for populisme, et forsøg på at fremstå som landområdernes sande og eneste venner.

Vi mener faktisk ikke, at der er noget i landsplanredegørelsen, der forhindrer en naturlig udvikling af eksisterende landsbyer. Men jeg vil godt spørge de to partier: Er man imod en planlægning, der sikrer miljøet og sikrer en fornuftig udnyttelse af økonomiske og landskabelige ressourcer? Og hvem er disse fæle kræfter, der vil bremse udviklingsmulighederne på landet?

Om ønsket kunne jeg da godt remse en række eksempler op på V- og K-politik og -forslag, der har medført en negativ udvikling i landområderne. Men hvilket formål tjener det at skyde hinanden forkerte motiver i skoene? Vi opnår dog det bedste resultat, også for landområderne, gennem en positiv debat og gennem samarbejde om problemerne.